

ଗବେଷକ

ଦୁର୍ଗାଦାସ ଚଟ୍ଟୋପାଧ୍ୟାୟ

[Zoom In](#) | [Zoom Out](#) | [Close](#) | [Print](#) | [Home](#)

ଲୋକଟା ଏକଟା ଅନେକକ୍ଷଣ ଥେକେ ରାତ୍ରାଯ ସୁରହେ -- ଏଖନ କ୍ଳାବେର ପାଶେ ଯେ ବଟଗାଛଟା ଆଛେ ତାର ଛାଯାଯ ବସେ ଆଛେ -- ଚୋଖ ପିଟ୍‌ପିଟ୍ କରେ ଏଦିକ ଓଡ଼ିକ ତାକାଚେହେ -- ଲୋକଟା କି ଜଙ୍ଗୀ -- କିଂବା ଡାକାତଦଲେର ଇନଫରମାର୍ଗ ହତେ ପାରେ -- ତବେ ଲେକଟା ବିଶେୟ ସୁବିଧେର ନଯ ବଲେଇ ମନେ ହଚେହେ -- ଏହି ଭର ଦୁପୁରେ ଶୁନଶାନ ପାଡ଼ାୟ ସେ ଏଭାବେ ବସେ ଆଛେ କେନ -- ପୁଲିଶେ ଥବର ଦିଲେ କେମନ ହ୍ୟ -- ଆଶେପାଶେର ବାଡ଼ିର କାଉକେ ଡାକଲେ କେମନ ହ୍ୟ -- ଅନେକ ଭେବେଚିତ୍ତେ ସୁଜଯ ଠିକ କରଲ ସେ ନିଜେଇ ଲୋକଟାର ସଙ୍ଗେ ଆଲାପ କରବେ, ତାରପର ଅବହ୍ଵା ବୁଝେ ବ୍ୟବହ୍ଵା ।

ସୁଜଯ ବଟଗାଛେର ନିଚେ ଗିଯେ ବସଲ ଏବଂ ଏକଟା ସିଗାରେଟ ଧରାଲ -- ଲୋକଟା ଠିକ ତାର ଦୁଃାତ ଦୂରେ ବସେ ଆଛେ । ସୁଜଯ ସିଗାରେଟେର ଧୋଯାଟା ଇଚ୍ଛେ କରେଇ ଓର ଦିକେ ଛୁଡେ ଦିଲ -- ଧୋଯାର କୁଞ୍ଜୀ ଲୋକଟାର ଚୋଖେ ମୁଖେ ଧାକା ଖେଯେ ମାଥାର ଉପର ଦିକେ ଉଠେ ଗେଲ । ଲୋକଟା ଭ୍ରୁ କୁଁଚକେ ଏକବାର ତାକାଳ କିନ୍ତୁ କିଛି ବଲଲ ନା -- ସୁଜଯ ମନେ ମନେ ଭାବଲୋ, ଲୋକଟା କିଛି ସଖନ ବଲଲ ନା ତଥନ ଓର ନିଷୟଇ କୋନଓ କୁମତଳବ ଆଛେ -- ଆବାର ଏଟାଓ ଭାବଲୋ, ଚେହାରା ଏବଂ ପୋଶାକଆଶାକେ ଲୋକଟାକେ ଭଦ୍ର ବଲେଇ ମନେ ହଚେହେ -- ଲୋକଟା ଯେଇ ହୋକ ନା କେନ ସୁଜଯ ଏବାର ତାକେ ସୋଜାସୁଜି ଜିଜ୍ଞାସା କରଲ -- “ଆପନାର ବାଡ଼ି କୋଥାଯ ? ଏଖାନେ କି କରଛେନ ?”

ଲୋକଟି ଶାନ୍ତ ଗଲାଯ ବଲଲ -- “ଆମାର ବାଡ଼ି ଦମଦମେର କାଛେ, ଆମି ଏ ପାଡ଼ାୟ ସୁରେ ବେଡ଼ାଚିଛି, ଏଟା ଆମାର ଏକଟା ନେଶା ବଲତେ ପାରେନ । ତା ଆପନି କୋଥାଯ ଥାକେନ ଭାଇ ?”

ସୁଜଯେର ମନେ ହଲ ଲୋକଟି ଯେନ ସତି କଥା ବଲଛେ ନା-- କେନନା ଏହି କଡ଼ା ରୋଦେ ସୁରେ ବେଡ଼ାନୋଟା କାରାଗ୍ରେ ନେଶା ହତେ ପାରେ ନ । ସୁତରାଂ ମେ ଚିତ୍କାର କରେ ଜିଜ୍ଞେସ କରଲ -- “ତୋକେ ଅନେକକ୍ଷଣ ଧରେ ସୁରଘୁର କରତେ ଦେଖାଇ, ବ୍ୟାପାରଟା କି ରେ.... ?”

ଲୋକଟି କିନ୍ତୁ ସୁଜଯେର କଥାଯ ହୋ ହୋ କରେ ହେସେ ଉଠିଲ ଏବଂ ବଲଲ -- ‘ଆପନି ଠିକ ବଲେଛେନ, ଆମି ଅନେକକ୍ଷଣ ଏପାଡ଼ାୟ ସୁରାଇ, ଅନେକେର ସଙ୍ଗେଇ ଅୟାଚିତଭାବେ କଥା ବଲାର ଚେଷ୍ଟା କରେଛି -- ଆମାର କଥାବାର୍ତ୍ତାଓ ସଥେଷ୍ଟ ମାର୍ଜିତ, ତବୁଓ ଏ ପାଡ଼ାର ଲୋକେରା ଆମାର ସଙ୍ଗେ କଥା ବଲତେ ଚାଯନି -- ଏଡ଼ିଯେ ଗେଛେନ, ଏବଂ ଆପନିଓ ଆଲାପ କରତେ ଏଲେନ ସନ୍ଦେହବାତିକ ମନ ନିଯେ -- କିନ୍ତୁ ଆମାକେ ଭୟ ପାଓଯାର ମତୋ କିଛି ନେଇ ।’

ନିରାପଦାର ଅଧୀସ ପେଯେ ସୁଜଯେର ସାହସ ଆରାଗ୍ରେ ବେଡ଼େ ଗେଲ, ସେ ଡାନ ହାତ ଦିଯେ ଲୋକଟାର ଗାଲେ ସଜୋରେ ଏକ ଚଢ଼ କଷାଳ ଏବଂ ଚିତ୍କାର କରେ ବଲଲ -- “ଏଖାନେ ଏଖନଓ ବସେ ଆଛିସ କେନରେ.... ?”

ଚିତ୍କାର ଚେଂଚାମେଚିତ୍ତେ ଆଶେପାଶେର ବାଡ଼ି ଥେକେ କରୋକଜନ ଲୋକ ବୈରିଯେ ଏଲ ଏବଂ ଏକଟା ଜଟଲା ତୈରି ହଲ । ପାଡ଼ାର ସବ ଲୋକଇ ସୁଜଯକେ ସମର୍ଥନ କରଲ ଏବଂ ଲୋକଟାକେ ନାନାରକମ ଜେରା କରତେ ଶୁ କରଲ । ଲୋକଟି ବିନୀତଭାବେ ବଲଲ -- ‘ଆପନ

ରା ଅହେତୁକ ସନ୍ଦେହ କରିଛେ ଏବଂ ଅୀଲ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିଛେ । ଆମି ଏକଜନ ଗବେଷକ -- ସଭ୍ୟ ମାନୁମେର ଆଚାରବ୍ୟବହାର ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ବିଷୟେ ଗବେଷଣା କରି ।” ଏକଥା ଶୋନାର ପର ସୁଜୟ ଏବଂ ଆରଓ କରେକଜନ ବଲଳ -- “ଆପନି ଗବେଷକ ତା ଆଗେ ବଲେନ ନି କେନ ?”;

ତଥନ ସେଇ ଗବେଷକ ଲୋକଟି ବଲଳ -- “ଆଗେ ଦେକଥା ବଲଲେ ଏହି ବ୍ୟବହାର ପେତାମ ନା -- ସଭ୍ୟ ସମାଜେ ଜନ୍ମିତ ଜାନୋଯାରେର ସଂଖ୍ୟା କତ ତାଓ ଜୀବା ଯେତ ନା -- ଆମାର ଗବେଷଣାଯ ଭୁଲ ଥେକେ ଯେତୋ ।”

ଏରପର ସେ ପାଡ଼ା ଛେଡ଼େ ବାସ ରାସ୍ତାର ଦିକେ ହିଁଟତେ ଶୁ କରଲ । ସୁଜୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍ଗଲି ବୋକାବୋକା ଢାଖେ ଦେଖିଲେ ଏହି କଥା ଆଜିର କବିତାର ପରିମାଣର ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ପାଇଲା ।

[Zoom In](#) | [Zoom Out](#) | [Close](#) | [Print](#) | [Home](#)

ସୃଷ୍ଟିସନ୍ଧାନ

Phone: 98302 43310
email: editor@srishtisandhan.com